

Per a la Roseli

Anna Ginestí Rosell

Marta Oller Guzman

Carlos Varias García

Universitat Autònoma de Barcelona

Departament de Ciències de l'Antiguitat i de l'Edat Mitjana

08193 Bellaterra (Barcelona). Spain

Hi ha gent que no es jubilarà mai, gent per a qui el compromís amb la seva professió és literalment vital i forma part tan indissociable del que són que no hi ha cap imperatiu administratiu o legal que pugui posar fi a la seva activitat. La Professora Rosa-Araceli Santiago —Roseli, per a tots els seus amics— és una d'aquestes persones. Algú en qui es compleix aquella màxima de Soló «envelleixo aprenent sempre moltes coses», perquè en ella no ha decrescut mai ni la curiositat ni l'afany per comprendre millor el llegat del món grec antic en cadascun dels textos que ens n'han arribat. Ben al contrari: avui més que mai, el seu interès per l'estudi de les fonts gregues es desplega en un ventall amplíssim de testimonis i de temes, i amb un entusiasme i energia desbordants encavalca una recerca rere una altra, aparentment infatigable.

Tots els que hem treballat de prop amb la Roseli sabem que és intel·lectualment inquieta, que no s'acomoda a les idees preconcebudes ni li agrada que els altres ho facin, perquè creu amb fermesa en la capacitat humana de pensar lliurement. De vegades, com en Sòcrates, aquest convenciment fa que sigui com un agulló, incitant-nos sempre a anar més enllà dels apriorismes i dels models establerts, a buscar un camí propi, malgrat que això representi una feina més àrdua i el risc d'anar a contracorrent. L'esforç paga la pena, diu, i justifica la nostra dedicació, perquè com s'entendria el tornar de nou sobre els textos clàssics, si no fos amb la voluntat d'aportar-hi una lectura en algun aspecte innovadora o distinta d'allò que han anat dient tants savis i erudits al llarg del temps?

Que ningú no cregui a partir d'aquestes paraules que treballar amb ella és incòmode o costós, perquè s'equivocarà. La Roseli és d'una generositat extraordinària en el treball: ofereix no només el seu temps, sinó també les seves idees i els seus coneixements sempre que pot. Per un sentit de justícia que du profundament arrelat, mai no exigeix als altres el que no s'ha exigint a ella mateixa abans, assumeix responsabilitats i s'esforça perquè les seves aportacions contribueixin, en la mesura del possible, al bé comú. La Roseli és alhora perseverant en allò que considera fonamental, i flexible quan les circumstàncies ho exigeixen. En el tracte

humà, valora la sinceritat i la practica, convençuda que tot sovint per a la gent resulta de més utilitat que la mentida. No és amiga de la superficialitat ni de les aparències, però respecta el manteniment de les formes com un principi bàsic de la convivència, en què creu sense vacil·lar.

En essència, la Roseli segueix sent aquella jove estudiant avantatjada que va arribar a Salamanca amb la intenció d'estudiar Llengües Modernes, però, fascina-da per les classes de grec del Professor Ruipérez, decidí canviar l'orientació dels seus estudis cap a les Llengües Clàssiques. Fou sota el mestratge del Professor Ruipérez —a qui ella, com tots els seus deixebles, anomena *Don Martín* amb una barreja d'estima, agraïment i sincera admiració— que es forjà la seva metodologia filològica, fonamentada en l'exigència d'una sòlida formació lingüística, que tots els que hem estat alumnes seus hem conegut a l'aula i hem après tan bé com hem pogut. Han passat els anys, però en els ulls de la Roseli segueix havent-hi la mateixa fascinació d'aleshores per la llengua grega i la civilització de què és portadora, i cada vegada que inicia o reprèn l'estudi d'una inscripció, d'un autor o d'un pas-satge, aquesta fascinació es vivifica.

La Roseli no es jubilarà mai, perquè qui ha fet del pensament una forma de vida, no pot renunciar a pensar sense renunciar a viure.